

Maire Puikko
luontokartoittaja
10.10.2022

1. ALUEEN KUVAUS

Kartoitettava alue sijaitsee Ivalon kylän eteläpuolella 3 kilometrin päässä keskustasta valtatie 4:n itäpuolella Lintumaan teollisuusalueen ympärillä. Alueen koko on noin 70 hehtaaria ja sen sisällä on yli 10 teollisuustonttia mm. Lapecon siirtokuormaus- ja jäteasema. Alueen sisällä on myös ampumarata.

Alue on kiinni valtatie 4:ssä länsikulmassa ja luoteisrajalla, Alatörmäsenttiessä pohjoisrajalla ja itä- ja eteläkulmissa Mulkuojassa. Näiden välissä rajat kulkevat viivasuoraan vedettyinä, paitsi länsiosan keskiosalla alueen ulkopuolelle on rajattu teollisuustontteja mm. Vaaran Hirsitalot Oy. Länsiraja erkanee valtatie 4:stä ja lähtee seuraamaan Korppivaarantietä alueen keskelle, josta raja erkanee Korppivaarantieltä kääntyen kohti lounasta puutavaravarastolle asti, ja suuntautuu siitä sitten luoteeseen takaisin kiinni valtatie 4:ään. Itäraja on Mulkuojan suuntainen ojan länsirannalla. Eteläraja lähtee Mulkuojalta luoteeseen kaivettua ojaa seuraten, sivuaa siirtokuormausaseman tontin, josta raja menee edelleen metsän läpi valtatie 4:lle. Koillisosassa raja kulkee pellon viereisen ajouran eteläpuolella.

Maasto on etelä-, keski- ja itäosilta tasaista, vähän korkeuseroja sisältävää, mutta keskiosasta pohjoiseen päin on korkeuseroja enemmän: siellä on jyrkästikin kumpuilevia hiekkaharjanteita ja aivan pohjoisimmassa kulmassa on pohjoiseen päin laskeutuva jyrkkä rinne. Rinteen alla on matalalla sijaitseva laaja aukeahko suoalue, joka on nevaosillaan vesipintainen.

Alue on erilaisin hakkuin käsiteltyä metsää ja osin luonnontilaista osin ojitusten muuttamaa suota. Eteläosan suolla on muutama oja ja eteläisimmällä osalla lounaisraja kulkee ojaa pitkin. Pohjoisosan suo on luonnontilaista vesipintaista nevaa ja sitä ympäröivää rämettä.

Vesistöjä alueella on yksi pieni lampi ja kaksi vesikuoppaa sekä eteläosan soille kaivetut ojat ja eteläkulman rajoilla sijaitsevat ojat. Alueen itärajalla kartoitettava alue koskettaa vähän Mulkuojaa, joka on vilkkaasti koilliseen virtaava hiekkapohjainen ja kirkasvetinen leveähkö oja. Osan vedestään se saa kartoitettavan alueen ulkopuolella sijaitsevasta lähteestä Mulkuojan itäpuolelta.

Alueen eteläosan rämeellä on muutama oja ja osa alueesta on muuttunut kuivahkoksi muuttumaksi. Karttojen mukaan alueella on joskus ollut nykyistä isompi lampi mutta se on muuttunut vesipintaiseksi saroja kasvavaksi nevaksi, johon johtaa saroja kasvava oja teollisuusalueelta. Mutainen vesi makaa ojan pohjalla virtaamatta näkyvästi.

Kartoitettavan alueen halkaisee pohjoinen-eteläsuuntaisena Korppivaarantie ja länsi-itäsuuntaisena Kertujärventie. Lisäksi Korppivaarantieltä erkanee ampumaradalle oma tienpisto. Tältä pistolta haarautuu itään mönkijäura kartoitettavan alueen ulkopuolelle, josta se kaartaa takaisin kartoitettavan alueen sisälle itäkulmassa. Alueen eteläosassa Korppivaarantieltä erkanee mönkijäura niin länteen teollisuusalueelle kuin etelään Mulkuojalle. Lisäksi pohjoiskulmauksessa Alatörmäsenttieltä lähtevä osittain pusikoitunut tieura seuraa teollisuustontin rajaa ja länsikulmassa on valtatie 4:ltä lähtevä lyhyt ajoura itään päin.

Pohjoiskulmauksessa on hiekkaharjuja kaivettu teollisuustonttien sisällä ja tonttien rajoille on muodostunut jyrkkiä hiekkatörmäseinämiä.

Alueelle on muodostunut erilaisia varastointi-, läjitys- ja jätepaikkoja niin keskelle metsää kuin Korppivaarantien varteen.

Suurjännitesähkölinja kulkee valtatie 4:n suuntaisena sen läheisyydessä ja halkaisee kartoitettavan alueen niin etelä- kuin pohjoisosalla.

Muovinauhoin merkitty helppokulkuinen polku johtaa Kertujärventieltä ampumaradalle ja alueen länsikulmassa metsään uurtunut selvä polku lähtee lyhyen hiekkatien päästä ja kulkee teollisuusalueen vieritse siirtokuormausasemalle.

Pohjoisesta tuleva Alatörmäsentien ylittävä moottorikelkkaura kulkee kartoitettavan alueen koillisrajan myötäisenä ja edelleen alueen ulkopuolella.

2. KARTOITUSMENETELMÄ JA -AIKA

Alue kartoitettiin siten että kesäkuun alkupuolella käytiin kuuntelemassa ja havainnoimassa linnut maastossa ja kasvit kartoitettiin syyskuun lopulla, jolloin ne olivat vielä tunnistettavissa. Myöhemmin käytiin tarkastamassa muutama epäselväksi jäänyt kohta. Metsä- ja suotyyppien, puuston ja kasvilajien lisäksi maastokarttaan merkittiin muut alueelta löytyvät yksityiskohdat.

Sisätyönä tehtiin kasvillisuus- ja arvokkaat elinympäristöt -kartat ja kirjoitettiin sanallinen luontoselvitys.

Tämä luontoselvitys koskee vain kasvillisuutta, erillistä sienikartoitusta ei mielestäni tarvita siksi, että uhanalaiset sienet ovat pääasiassa rehevimpien alueiden sieniä ja ne alueet tulevat jo kasvillisuuden perusteella luokitelluiksi arvokkaiksi elinympäristöiksi.

3. LINNUT JA MUUT ELÄIMET

Lintukartoitus tehtiin 12.6.2022 ja 13.6.2022, jotka päivät olivat aurinkoisina ja heikkotuulisina erittäin sopiva lintukartoituksen tekoon.

Linnuista äänessä olivat joko 12.6. illalla (klo 17.20-18.30) tai 13.6. aamulla (klo 5.40-6.40) Inarin Lapissa tyypilliset lajit: järripeippo, kirjosieppo, leppälintu, pajulintu, peippo, laulurastas, punakylkirastas, harakka, räystäspääsky, keltasirkku ja västäräkki sekä liro kuului kauempaa alueen ulkopuolelta. Kaksi varpusta lenteli jäteaseman rakennusten luona. Syys-lokakuussa lajimäärä lisääntyi käpytikan, variksen, talitiaisen, lapintiaisen ja kuukkelin verran.

Muista eläimistä alueella havaittiin maassa olevista jätöksistä hirven, poron ja jäniksen liikkuneen alueella sekä näkyi ketun kaivama kolo jyrkässä hiekkatievassa.

4. KASVILLISUUS

Metsätyypeiltään alue on tuoretta, kuivahkoa ja kuivaa kangasta. Tuoreita kankaita on alueella eri puolilla pienehköjä kuvioita. Kuivahkoja kankaita on alueella eniten, erityisesti keskiosassa laajana yhtenäisenä alueena mutta myös länsi- ja koillisosissa on yhtenäiset kuivahkojen kankaiden metsät. Kuivia kankaita on ampumaradan ympäristön hiekkaharjuilla

Suotyyypeistä löytyy puustoisia rämeitä alueen eteläosalla ja vähäpuustoisia rämejuotteja alueen pohjoisosan suolla. Tämä pohjoisosan suo koostuu räme- ja nevajuoteista ja on erittäin märkä. Suoalueilla kasvillisuus koostuu tavanomaisista lajeista, nevoilla pääosin jouhisaroista ja vesisaroista ja rämeillä kitukasvuisesta männystä sekä suopursusta ja

hillasta.

Alueen eteläosan suon keskelle on kaivettu oja ja siellä oleva räme on osittain kuivunut, samalla keskiosassa ollut lampi on muuttunut tupasvillaa ja saroja kasvavaksi vesipintaiseksi nevaksi.

Etelärajan oja oli kaivettu useita kymmeniä vuosia sitten ja kaivuumaat oli nostettu silloin ojan reunoille. Reunat kasvoivat vuonna 2014 tehdyn luontoselvityksen aikana tiheää lehtipuustoa mutta sen jälkeen on jäteaseman lähimpänä olevaa osaa ojasta uudisojitettu. Tässä yhteydessä ojan varrelta on puustoa kaadettu ja kaivumaat nostettu ojan töyräälle. Ojan reunat ovat niin kapeat, että kasvillisuuskartassa ne on jätetty merkitsemättä ja ne sisältyvät viereiseen rämeeseen.

Vesikasvillisuus muodostuu pääosin ojissa ja eteläosan entisessä lammessa tiheinä vedestä nousevista pullo- ja vesisarakasvustoista.

Kuivilla kankailla puusto on aina mäntyvaltaista ja jos lehtipuita esiintyy ne jäävät useimmiten pensaskerrokseen. Yleensä pensaita ei ole lainkaa paitsi katajaa pienikokoisena siellä täällä. Kenttäkerroksessa kanerva on valtalaji mutta puolukka on myös runsas, mustikka taas melko niukka. Varttuneissa metsissä variksenmarja on tavallisesti runsaampi kuin kanerva.

Kartoitettavalla alueella kuivaa kangasta ovat jyrkästikin kumpuilevat hiekkaharjut ampumaradan ympärillä. Humuskerros on erittäin ohutta johtuen hiekkapitoisesta maaperästä ja aikoinaan alueella tapahtuneesta metsäpalosta.

Kuivien kankaiden hakkuut on tehty siemenpuuhakkuina ja puusto muodostuu hyvässä kasvussa olevasta 1-5-metrisestä mäntytaimikosta tai noin 10-metrisestä riukumaisesta tasa-asentoisesta männiköstä. Taimikko on paikoin tiheää.

Kasvillisuus on Inarin Lapille tyypillistä – variksenmarjaa ja puolukkaa vähän jäkälien ja sammalien ollessa pääasiallinen kasvipeite.

Kuivahkoilla kankailla mänty on yleisin puulaji ja hieskoivu kasvaa kohtalaisesti mutta ei ole kovin runsas. Muut yleiset puulajimme haapa, pihlaja ja raita ovat kuivahkoilla kankailla kitukasvuisia, kuitenkin puiksi varttuvia yksittäisiä sekapuita. Pensaskerros on heikosti kehittynyt ja kenttäkerros vahvasti varpuvaltainen – puolukka on lähes aina mustikkaa peittävämpi ja variksenmarja runsastuu kohti pohjoista. Kanervaa esiintyy kuivahkoilla kankailla lähes aina.

Kartoitettavalla alueella on kuivahkoa kangasta laajalti itä-, keski- ja länsiosilla. Maasto on tasaista ja puusto on suurimmaksi osin väljennettyä isokokoista mäntyä iältään noin 50-150-vuotiasta. Koivuja kasvaa hyvin vähän.

Kasvillisuudessa yleisimpiä ovat puolukka, variksenmarja ja sammaleet sekä jäkäliä esiintyy laikuttain.

Tuoreilla kankailla puusto on Inarin Lapissa mäntyä ja koivua. Hieskoivut ovat rauduskoivua yleisempiä ja kasvavat kookkaiksi puiksi. Myös raita ja harmaaleppä, jos niitä esiintyy, kasvavat rungoiltaan selvästi puumaisiksi, pienehköiksi puiksi. Pensaskerroksessa voi olla katajaa ja pihlajaa joskus runsaastikin, pajut ovat tavallisia kosteissa notkelmissa. Kenttäkerroksessa mustikka on aina puolukkaa peittävämpi ja näkyvämpi.

Kartoitettavalla alueella tuoretta kangasta on pienialaisia kuvioita eri puolilla. Tuoreiden kankaiden puusto on tiheähköä hyvässä kasvussa olevaa eri-ikäistä (50-200-vuotiasta, paikoin jopa 300-vuotiasta) mänty-koivusekametsää sekä jonkin verran isoja haapoja. Kuusia alueelta ei löytynyt kuin muutamia yksilöitä. Tuoreista kankaista osa on käsitelty hakkuin mutta jyrkässä rinteessä ja alueen lounaisrajalla puusto on luonnontilaista.

Kasvillisuus on Inarin Lapille tyypillistä - varvuista mustikka, puolukka, suopursu ja juolukka yleisimpinä - vähän on myös metsäkortetta ja riidenliekoa, ja sammalista yleisin on kerrossammal.

Luhdat ovat tulvavaikutteisia soita, jotka sijaitsevat vesistön vaikutuspiirissä. Ne ovat metsä- ja vesiekosysteemien vaihteluvyöhykkeitä, joilla on hyvin suuri merkitys luonnon monimuotoisuudelle.

Kartoitettavalla alueella koivuluhtaa on yksi pieni alue pohjoisosassa ja kolme pientä Mulkuojan rannoilla itärajalla.

Rämeet jaetaan kasvillisuuden ja turpeen paksuuden mukaan eri luokkiin.

Kartoitettavalla alueella on sekä kitukasvuisia mäntyjä kasvavia rahkarämeitä että jopa pienen tukkipuun mitat saavuttavia isovarpurämeitä.

Rahkarämettä ovat nevoja reunustavat rämeet niin etelä- kuin pohjoiskulmissa sekä keskiosalla. Erityisesti pohjoisosan suolla sammalistossa on useita eri lajeja ja yleisimpien lajien lisäksi siellä kasvaa mm. sulkasammalta ja kalvaskuirisammalta. Osa keskiosan teollisuustonttien läheisistä rämealueista on kuivunut pinnaltaan ja mäntyjä kasvavien sammalmättäiden välit ovat nykyään kuivaa hiesupintaa

Isovarpurämeitä ovat länsi- ja eteläkulmien kuivahkojen kankaiden keskellä sijaitsevat rämeet. Kasvillisuus niillä muodostuu isokokoisista männyistä, suopursusta, vaivaiskoivusta, variksenmarjasta ja paksusta seinäsammalkerroksesta.

Nevat voidaan jakaa kosteuden ja kasvillisuuden mukaan eri luokkiin.

Kartoitettavalla alueella sijaitsevat nevat ovat tarkemmalta määrittelyltään joko varsinaista saranevaa tai lyhytkorsinevaa.

Varsinaisilla saranevoilla valtalajeja ovat yhtenäisiä kasvustoja muodostavat suursarat: pullosara, jouhisara ja pohjoisessa luhtaisilla paikoilla vesisara. Kartoitettavalla alueella tällaisia nevoja ovat eteläosan ojat ja nevaksi muuttunut entinen lampi sekä pohjoisosan laajan suoalueen nevaosat. Kaikki nämä nevat ovat vesipintaisia ja sarat kasvavat suoraan vedestä.

Lyhytkorsinevoilla ilmentäjälajeja ovat tupasvilla ja tupasluikka. Kartoitettavalla alueella tällaisia nevoja on keskiosalla länsirajan myötäisenä ja eteläosan ojien ympärillä. Näistä länsirajan läheinen neva on vesipintainen mutta eteläosalla ojat ovat saaneet nevan pinnan kuivumaan kuivaksi turvepinnaksi.

5. ARVOKKAAT ELINYMPÄRISTÖT

1) Uhanalaiset lajit ja kansainväliset vastuulajit

Kartoitettavalla alueella havainnoiduista linnuista uhanalaisia ovat **varpunen** (*Passer domesticus*) uhanalaisuusluokka Erittäin uhanalainen EN, **räystäspääsky** (*Delichon urbium*) EN, **järripeippo** (*Fringilla montifringilla*) uhanalaisuusluokka Silmälläpidettävä NT, **västaräkki** (*Motacilla alba*) NT, **kuukkeli** (*Perisoreus infaustus*) NT, **lapintiainen** (*Poecile cinctus*) NT ja **harakka** (*Pica pica*) NT.

Varpunen pesii kulttuuriympäristöissä maaseudulla ja kaupungeissa. Räystäspääsky on ihmisasutuksen lähellä viihtyvä pääsky ja tekee yleensä pesänsä räystäälle. Järripeippo pesii valoisissa havu- ja sekametsissä sekä tunturikoivikoissa ja sen kanta on vahvin Pohjois-Suomessa. Västaräkki on pihapiirin tuttu elävöittäjä. Kuukkeli on paikkalintu joka pesimäajan ulkopuolella liikkuu kaikenlaisissa metsissä, myös nuorissa männiköissä. Lapintiainen on paikkalintu ja elää Pohjois-Suomen vanhoissa metsissä.

Harakka pesii usein ihmisasutuksen läheisyydessä mutta myös luonnonympäristöissä, erityisesti nuorissa, tiheissä metsiköissä.

Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin kartoitettavalla alueella havaituista kuuluvat **leppälintu** (*Phoenicurus phoenicurus*) ja **kuukkeli**.

Liro (*Tringa glauca*), joka myös kuuluu Suomen vastuulajeihin, äänteli kartoitettavan alueen ulkopuolella.

2) Vesilakikohteet

Vesilain 11 §:n mukaan enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty.

Kartoitettavan alueen pohjoisosassa on alle hehtaarin suuruinen **lampi**, joka liittyy saumattomasti vesipintaiseen nevaa ja sen ympärillä kasvaa nevalle kasvavia saroja mm. vesisara ja pullosara.

Lampi on väritetty karttaan sinisellä.

3) Metsälakikohteet

Alueen pohjoisosassa on **vähäpuustoista suota**, joka muodostuu avoimista vesipintaisista nevoista ja nevojen ympärillä olevista kitukasvuisia mäntyjä kasvavista rämeistä sekä vesistön läheisyydessä olevasta koivuluhdasta. Itärajalla Mulkujan rantakoivikot ovat myös koivuluhtaa. Lisäksi vähäpuustoista suota on alueen keskiosalla lähellä teollisuustontteja ja lounaisrajan lähisoista osa. Ne alueet ojitusten läheisistä soista, joissa on tapahtunut kuivumista ojien vuoksi, on jätetty metsälakikohteiden ulkopuolelle.

Vähäpuustoiset suot on väritetty karttaan oranssilla.

Metsälakikohteita ovat kivennäismaahan uurtuneet jyrkät kurumaiset laaksot. Kurunpohjat soistumisineen ja pienvesineen sekä toisaalta rinteet paiste- ja varjorinteineen muodostavat maaperä- ja pienilmastoltaan jyrkästi muusta metsäluonnosta poikkeavia ekosysteemejä, joiden eliöstä on myös poikkeuksellinen.

Pohjoisosan jyrkkä rinne muodostaa tällaisen rehevää kasvillisuutta kasvavan varjoisan jyrkän rintein, jonka alla on laaksomainen vesipintainen suoalue.

Jyrkänne on merkitty karttaan violetein vinoviivoin.

4) Uhanalaiset luontotyypit

Kartoitettavan alueen länsikulmauksessa lounaisrajan pinnassa sijaitseva tuoreen kankaan ala kuuluu Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksen 2018 mukaisesti **Vanhoihin havupuuvaltaisiiin tuoreisiin kankaisiin**, jotka ovat Pohjois-Suomessa uhanalaisia määritelmällä EN Erittäin uhanalainen.

Vanhoilla havupuuvaltaisilla tuoreilla kankailla vallitseva puusto on Ylä-Lapissa yli 200-vuotiaista. Hyvälaatuisessa esiintymässä latvuskerros on erirakenteinen ja järeitä puita on runsaasti. Elävään puustoon kuuluu myös lehtipuita. Luontaisen pienaukkodynamiikan seurauksena järeää kuollutta puuta on kymmeniä kuutiometrejä hehtaarilla ja lahoppuujatkumo on hyvä.

Lintumaan kartoitettavan alueen metsistä vain länsikulman tuoreen kankaan kuvio täyttää hyvälaatuisen esiintymän kriteerit. Tällä kuviolla puusto on erirakenteista mäntyä jonka seassa on isoja koivuja. Paksut vanhat männyt ovat iältään 200-300-vuotiaita ja alla kasvaa eri-ikäisiä mäntyjä niin riukumaisina 10-metrinä kuin

alle 3-metrinä taimina. Keloja on sekä pystyssä että maassa kaatuneina, myös yksittäinen lahokanto löytyy.

Tämä uhanalainen luontotyyppi - Vanha havupuuvaltainen tuore kangas - on väritetty karttaan tumman vihreäksi.

Suomen ympäristökeskuksen suositukset uhanalaisille luontotyypeille on että **säästetään ekologisesti hyvälaatuiset metsäluontotyyppien esiintymät, erityisesti vanhat metsät.**

Lisäksi keskus on halunnut kiinnittää huomiota siihen, että kuntien rooli elinympäristöjen heikentymisen estämisessä on yksi tärkeä osa, ja että erityisesti maankäytön suunnittelun kaikilla tasoilla uhanalaisuus on otettava huomioon.

6. MUITA HUOMIOITA

Alueella on varastointi-, läjitys- tai jätealueita eri puolilla:

1. Ampumaradan eteläpuolella metsän keskellä on alue, jossa on mm. kyllästettyjä puuhirsiä, autonrenkaita, metalliesineitä ja TVH:n iso keltainen säiliö.
2. Korppivaarantien vierellä alueen keskiosalla on puutavaran lanskialue, jossa on sekä tukkeja että pinopuutavaraa kasattuina.
3. Mulkuojan lähellä tien molemmin puolin on puulosoja niin laajana avoimena tasaisena kenttänä kuin pinona. Lisäksi tien molemmille puolille on tähän kohtaan varastoitu puretuista linjoista kertyneitä tavaroita mm. johtoja ja metallisia valaisinpylväitä betonijalustoineen sekä tien pohjoispuolelle autonrenkaita ja rakennusjätettä kasoina.
4. Teollisuusalueelta on kipattu jyrkältä rinteeltä kohti alla olevaa rämettä maata, jossa on puulautoja ja -hirsii, vähän myös metalliesineitä, muovia ja styroxia.
5. Alueen pohjoisosan rinteeseen alle on kasattu puulosoja ja sahanpurua.
6. Keskiosalla on pieni alue johon on kasattu mm. sahanpurua, puunkappaleita ja risuja.

Näyttää siltä että teollisuusalueen yritykset pyrkivät laajenemaan rajojensa ulkopuolelle, joko säilyttämällä tavaroitaan metsänrajassa tai kippaamalla maa- ja puuainesta oman tonttinsa ulkopuolelle.

Muutakin alueelle on hylätty:

- Autonromuja löytyy alueelta 6 kpl, joista 3 on keskellä metsää ja 3 muuta on jätetty varastointi- tai jäteläjityspaikkoihin.
- Lisäksi on kaksi pientä kuoppaa, joista toisen, metsän keskellä olevan, pohjalla on vanhoja rauta- ja kumirokia ja toista, Korppivaarantien viereistä, ovat lähiasukkaat lähiaikoina pitäneet kasvijätteen dumpauspaikkana. Tähän kohtaan on kasvanut tiheä vadelmapensaikko ja maanpeitoksi maahumalaa. Erityinen huomio oli se että sienistä kasvijätteen päällä kasvoi hoikkaanuijakas, jonka pohjoisimmat esiintymät laji.fi:n mukaan ovat 250 kilometriä etelämpänä.

Teollisuusalueelta on levinnyt metsään jonkin verran muovirokia mm. suojaressuja, kalankuljetuksissa käytettäviä styrox-laatikoita ja pienempiä muovitavaroita.

Lounaisrajan muodostaa heikosti virtaava oja ja sen pohjoispuolella sijaitsee pieni kaivettu vesikuoppa, johon tulee teollisuusalueelta kaivettua oja, virtausta ei havainnointihetkellä ollut ja vesi kuopassa oli öljypintaista.

Pohjois- ja itäosalla näkyy porojen sarvillaan kaulaamia riukumaisia mäntyjä kuolleina pystyssä jonkin verran mutta muuten lahoppua ei maassa ole.

Alueen pohjoisosan kuivalla kankaalla on näkyvillä metsäpalon jälkiä nokeentuneina kantoina.

Ampumarata on ympäröity rautaverkkoaidalla ja tämän aidan ulkopuolella on kaatunut riukupuuaita.

Ampumaradan eteläpuolen hiekkaista mönijäuraa sekä Kerttjärventien vierustan hiekkatievoja käyttää nuoriso mopo- ja mönkijäajeluihinsa.

Menesjärvellä 10.10.2022

Maire Puikko

LIITTEET Kasvillisuuskartta
Karttamerkinnot, Kasvillisuus
Arvokkaat elinympäristöt -kartta
Karttamerkinnot, Arvokkaat elinympäristöt

LÄHTEET

Finlex-Valtion säädöstietopankki: <http://www.finlex.fi> > Metsälaki 12.12.1996/1093

Finlex-Valtion säädöstietopankki: <http://www.finlex.fi>> Vesilaki 27.5.2011/587

fi.wikipedia.org-nettisivut. Luettu 6.10.2022.

Hotanen, J.-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. ja Tonteri, T. 2013.
Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus. 192 s.

Laine J., Vasander H., Hotanen J.-P., Nousiainen H., Saarinen M. ja Penttilä T. 2012.
Suotyyppit ja turvekankaat – opas kasvupaikkojen tunnistamiseen. Metsäkustannus. 160 s.

Luontoportti.com-nettisivut. Luettu 6.10.2022.

Luontotyyppien uhanalaisuus 2018-loppuseminaarissa 18.12.2018 pidetyt esitelmät:
Miten tästä eteenpäin? (Aulikki Alanen, ympäristöministeriö). Luettu 10.9.2019
www.ymparisto.fi > Luonto > Luontotyyppit > Luontotyyppien uhanalaisuus.

Puikko Maire. LINTUMAAN LAAJENNUS -luontoselvitys 25.8.2014.

punainenkirja.laji.fi-nettisivut. Luettu 6.10.2022.

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 2 -
Luontotyyppien kuvaukset. Tytti Kontula ja Anne Rainio (toim.) Suomen ympäristö
5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö. Helsinki
<http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4819-4>

LINTUMAA 1:7000

0 100 200

10.10.2022

IVALO, LINTUMAA

LUONTOSELVITYS / KASVILLISUUS

KARTTAMERKINNÄT

Kasvillisuus:

- Tuore kangas
- Kuivahko kangas
- Kuiva kangas
- Koivuluhta
- Räme
- Räme, muuttuma
- Neva
- Oja
- Pieni lampi
- Hiekkakuoppa

Muut:

- Liikekäytössä
- Ampumarata
- Puutavaralanssi
- Puulosokenttä / -kasa
- Sähköpylväiden ym. varastointialue
- Jätteiden dumpauspaikka
- Mönkijäura / Tieura
- Polku
- Riukuaita
- Autonromu

LINTUMAA 1:7000

0 100 200

10.10.2022

IVALO, LINTUMAA

LUONTOSELVITYS / ARVOKKAAT ELINYMPÄRISTÖT

KARTTAMERKINNÄT

Vesilaki:

Pieni lampi

Metsälaki:

Vähäpuustoinen suo

Jyrkkä rinne

Uhanalainen luontotyyppi:

Vanha havupuuvaltainen tuore kangas EN